



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XXVIII. Gregorii Papae I. Ad Episcopos Italiae. Vt Armenio in
necessitatibus subueniant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

temere credenda, nec desidiose quærenda sunt. Pro qua re Victori fratri & coepiscopo nostro iniunximus, vt si vera essent, & ea insequi debuisset, & vlcisci. Nunc itaque huc veniens Bonifacius, vir clarissimus, præsentium lator, frustra se & communionem priuatum, & alia se grauiora a prædicto episcopo queritur fuisse perpeffum. Quia ergo nullus sine cognitione damnandus est, eidem fratri & coepiscopo nostro scripsimus, vt si persona, quæ de ipso quædam dicere possit, inuenta fuerit, eam ad nostram debeat cognitionem dirigere. Ideoque huius præcepti vos pagina necessario duximus adhortandos, quatenus nullius personam attendentes, sed Dei timorem habentes præ oculis, ibi cum omni æquitate, si qua vobis de eo dicta fuerint, memores futuri iudicii, subtili debeat indagatione perquirere. Et si in vestra cognitione cuiusquam cum facinorosi criminis reum esse patuerit, tunc ex nostra auctoritate non solum dominici corporis & sanguinis communionem priuatus sit, verum etiam in monasterium, vbi pœnitentiam agere debeat, retrudatur, vt criminis sui maculas conuenienti valeat apud æternum iudicem lamentatione purgare. Si vero aut nihil aduersus eum in cognitione vestra dictum fuerit, aut si quid dici contigerit, & verum non esse constiterit, nec aliquibus illum indicium in hoc, quod dicitur, incidisse, potueritis agnoscere, modis omnibus renuntiare nobis curabitis. Prædictum enim Bonifacium nullam a quolibet volumus molestiam sustinere: quoniam sicut iustum est vt in delinquentes digna debeat vindicta procedere, ita iniquum est quibusdam afflictionibus quemquam irrationabiliter subiaccere.

EPISTOLA XXVIII.

GREGORII PAPÆ I.

AD EPISCOPOS ITALIÆ.

Vt Armenio in necessitatibus subueniant.

Gregorius vniuersis episcopis per Italiam.

QUID QUID misericorditer ac respectu pietatis impenditur, & hic auctorem suum adiuuat, & optatum ei præmium in die retributionis apportat. Quod cum ita sit, quia eminentiam vestram valde diligo, mercedis

vobis causas insinuo. Armenius itaque magnificus, filius quondam Antonini illustrissimi viri, sua me egestate compulit vt pro ipso vobis debuissẽ scribere. Qui quoniam, sicut nostis, vtroque parente orbatus est, eminentiæ vestræ tuitionem & continentiam præstolatur. Vnde pietas vestra piæ considerationis, vt consuevit, intuitu, in quantum vtile prospicit, ei locum vel actionem prouideat, ex qua quotidianis stipendiis valeat contineri: quoniam hæc maxima laus, & merces est, si illa orphanis impendantur, quæ eorum pro suis obsequiis poterant genitoribus exhiberi.

EPISTOLA XXIX.

GREGORII PAPÆ I.

AD CLERVM MEDIOLANENSEM.

De ordinando ad episcopatum Constantio diacono.

Et admonitio de die iudicii.

Gregorius presbyteris, diaconibus, & clero Mediolanensis ecclesiæ.

EPISTOLAM dilectionis vestræ suscepimus, cui tamen nullius erat inserta subscriptio, sed fidem Magni presbyteri & Hippolyti clerici portitorum personæ faciebant. Quare relecta comperimus omnium in vestrum Constantio filio nostro, ecclesiæ vestræ diacono, conuenire consensum, qui dudum mihi bene cognitus fuit. Et cum in vrbe regia responsa sedis apostolicæ facerem, longo mihi tempore adhæsit, sed nihil vnquam in illo, quod reprehendi passim potuisset, inueni. Verumtamen quia antiquæ meæ deliberationis intentio est, ad suscipienda pastoralis curæ onera, pro nullius vnquam misceri persona, orationibus prosequor electionem vestram, vt omnipotens Deus, qui futurorum actuum nostrorum semper est præscius, talem vobis pastorem præbeat, in cuius lingua & moribus exhortationis diuinæ pascua valeatis inuenire: in cuius mente & humilitas cum rectitudine fulgeat, & seueritas cum pietate: qui vobis viam vitæ non solum legendo vel loquendo, sed etiam viuendo possit ostendere, quatenus exemplo illius discat vestra dilectio ad æternæ patriæ desiderium suspirare. Itaque vos, filii carissimi, officii nostri censura

Grat. 8. qu.
2. cap. 2. luo
p. 5. cap. 130.